

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Ps 1032530 24 Pž
Sarajevo, 19.11.2025. godine

Kantonalni sud u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Nasihe Feto, kao predsjednika vijeća, Elme Zorabdić i Amele Selimović-Fazlagić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Javno komunalno preduzeće „VISOKO“ d.o.o. Visoko, N. L. broj ., V., koga zastupaju punomoćnici Meliha Filipović i Kenan Ademović, advokati iz Sarajeva, protiv tuženog IPSA INSTITUT d.o.o. S., P. Ž., S., radi naknade štete, vrijednost spora 135.254,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja protiv Rješenja Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Ps 1032530 23 Ps od 02.02.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.11.2025. godine donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepeno rješenje potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjem Općinski sud u Sarajevu oglosio se nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari, ukinute su sve provedene radnje i tužba je odbačena.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu iz svih zakonom propisanih žalbenih razloga. Predlaže da ovaj sud uvaži žalbu, pobijano rješenje preinači i predmet vrati u nastavak započetog parničnog postupka.

U odgovoru na žalbu tuženi osporava osnovanost žalbenih navoda i predlaže da ovaj sud žalbu odbije kao neosnovanu i prvostepeno rješenje potvrdi.

Ispitujući pobijano rješenje u granicama razloga navedenih u žalbi, kao i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP), a u vezi sa članom 236. istog zakona, ovaj sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz stanja spisa i odluke prvostepenog suda u relevantnom dijelu proizilazi:

-da je tuženi istakao prigovor nenadležnosti suda, jer su parnične stranke isključile nadležnost suda u odnosu na bilo koji spor koji se između ovih strana može pojaviti, te je izričito ugovorena nadležnost arbitraže. U podnesku od 23.01.2024.godine, tužitelj je osporio istaknuti prigovor stvarne nenadležnosti Općinskog suda u Sarajevu;

-tužitelj i tuženi su zaključili Ugovor broj C36.... dana 14.07.2017. godine, dok je tužitelj sa društvom Mibral d.o.o. kao izvođačem radova, zaključio Ugovor broj NCB No.,BA-... V., WSS-W... od 17.07.2017. godine;

¹ Službene novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

-uvidom u Ugovor broj C36...dana 14.07.2017.godine (u daljem tekstu Ugovor), koji su zaključile parnične stranke, sud je utvrdio da je predmet Ugovora pružanje usluga od strane tuženog koje su neophodne za efikasnu implementaciju projekta, dok je članom 6.05 tačka b.) Ugovora ugovoreno da se svaki spor između ugovornih strana koji prostekne iz Ugovora, a koji se ne može riješiti mirnim putem upućuje na rješavanje međunarodnom arbitražnom sudu kako je navedeno u Dodatku I i da odluka koja proizađe kao rezultat ovog spora bit će konačna i obavezujuća;

-članom 6.05. stav b) Dodatka I ugovoreno je da svaki spor ili zahtjev koji proizlazi iz Ugovora ili se odnosi na njega ili kršenje ili prekid ili ništavost Ugovora ili bilo koje vanugovorne obaveze koje proizlaze iz Ugovora ili u vezi sa njim, a koji se ne mogu riješiti mirnim putem rješavaju se putem arbitražnog postupka u skladu sa Arbitražnim pravilima UNCITRAL koja su na snazi na dan sklapanja Ugovora. Postojat će jedan arbitar i organ za imenovanje za potrebe Arbitražnih pravila UNCITRAL bit će LCIA, sjedište i mjesto arbitraže bit će London, Engleska, a engleski jezik će se koristiti tokom arbitražnog postupka. Strane se ovim odriču bilo kakvog prava prema Zakonu o arbitraži iz 1996. godine ili na drugi način da ulože žalbu na bilo koju arbitražnu odluku ili da traže utvrđivanje preliminarne tačke zakona od strane sudova Engleske ili negdje drugo. Arbitar nema ovlaštenje da dodijeli, a konsultant je saglasan da neće tražiti ni od kojeg sudskog organa nikakve primjerene mjere ili olakšice prije donošenja odluke protiv klijenta bez obzira na bilo koje odredbe Arbitražnih pravila UNCITRAL;

-tužitelj od tuženog traži naknadu štete zbog ugrađenih neispravnih vodomjera, te da se izvrši demontaža svih vodomjera i montiranje vodomjera koji su u skladu sa tenderskom dokumentacijom, kao i da uspostavi uslove da tužitelj dobije sve potrebne dozvole i da tužitelju nadoknadi štetu u iznosu od 135.254, 00 KM. Tužbeni zahtjev utemeljen je na činjenicama da je tuženi svojim neodgovornim ponašanjem, nečinjenjem i neprovođenjem nadzora prema zakonskim propisima, omogućio ugradnju neispravnih vodomjera na koji način je tužitelju pričinjena šteta;

-tuženi je bio nadzorni organ u vezi sa projektom ugradnje vodomjera i imao je obavezu prema Ugovoru broj C36.... dana 14.07.2017. godine da pruža sve usluge u vezi sa projektom.

S obzirom da se predmetni spor odnosi na eventualne propuste u vezi sa izvršenjem tih obaveza, a koji propusti se po tvrdnji tužbe ogledaju u tome da tuženi kao nadzorni organ nije provodio nadzor i da je na taj način omogućio ugradnju neispravnih vodomjera, to prvostepeni sud nalazi da je predmetni spor vezan za ugovorni odnos tužitelja i tuženog. Obaveza tuženog da nadoknadi štetu u slučaju eventualnog propusta u izvršavanju svojih obaveza, odnosno eventualnog propuštanja da izvrši svoju obavezu, ugovorena je članom 5.11. Ugovora, pa kako se tužbeni zahtjev temelji na činjenicama vezanim za eventualne propuste tuženog u izvršavanju svojih obaveza i kako je Ugovor između parničnih stranaka, kojim je ugovoreno arbitražno rješavanje sporova, zaključen u pismenom obliku, koji su obje parnične stranke potpisale, to prvostepeni sud cijeni osnovanim prigovor stvarne nenadležnosti suda, pa je primjenom odredbe člana 16. stav 1. i 3. i člana 438. ZPP-a, te člana 6.05. Ugovora i člana 6.05. tačka b.) Dodatka I, donio pobijanu odluku.

Suprotno žalbenim navodima tužitelja, pravilno je prvostepeni sud zaključio da su tužitelj i tuženi dogovorili da se svi sporovi koji proisteknu iz Ugovora rješavaju pred arbitražom, slijedom čega se oglasio se nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari, ukinuo sve provedene radnje i odbacio tužbu.

Naime, odredbe o arbitraži sadržane su u odredbama članova 434.-453. ZPP-a. Prema navedenim zakonskim odredbama ugovor o arbitraži mora biti zaključen u pismenom obliku i moraju ga

potpisati sve stranke, a isti se može zaključiti u pogledu određenog spora i u pogledu budućih sporova koji mogu proizaći iz određenog pravnog odnosa, te se može dokazivati samo ispravama (član 435. ZPP). Ako su stranke za rješavanje određenog spora ugovorile nadležnost arbitraže, sud kojem je podnesena tužba u istom sporu i među istim strankama, na prigovor tuženog oglasit će se nenadležnim, ukinuti provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu (član 438. ZPP-a).

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio da su parnične stranke u Ugovoru koji su zaključile (Ugovor broj C36... od 14.07.2017. godine) ugovorile nadležnost arbitraže za rješavanje njihovih sporova koji proisteknu iz Ugovora. To je jasno navedeno u članu 6.05 Ugovora, kao i u članu 6.05 Dodatka I, koji se shodno članu 6.09 smatra sastavnim dijelom Ugovora, a koje odredbe je prvostepeni sud pravilno cijenio i obrazložio, pa nema potrebe da ih ovaj sud ponavlja. Prema tome, kod činjenice da Ugovor koji je zaključen u pisanoj formi i potpisan od strane obje ugovorne strane i ovjeren njihovim pečatima, sadrži jasnu i nedvosmislenu arbitražnu klauzulu, nesporno se da zaključiti da su parnične stranke ugovorile nadležnost arbitraže za rješavanje njihovih sporova koji proisteknu iz Ugovora i na taj način derogirale nadležnost redovnog, državnog suda koji bi bio nadležan za taj spor da nema arbitražnog sporazuma. S tim u vezi, kako se radi o sporu koji je propistekao iz zaključenog Ugovora što je tačno i potpuno obrazložio prvostepeni sud, to je pravilnom primjenom odredbe člana 438. ZPP-a donesena pobijana odluka.

Shodno navedenom, ne može se prihvatiti osnovanim žalbeni navod tužitelja da se tuženi prema članu 5.12 Ugovora morao pridržavati svih važećih zakona i propisa u BiH, a iz čega proizilazi da su za ovu vrstu sporova nadležni redovni sud u BiH. Ovo iz razloga što iz odredbe člana 6.05 Ugovora nedvojbeno proizilazi da je arbitraža ugovorena za sve sporove koji proisteknu iz Ugovora, pa je i više nego jasno da je ugovorna volje obje strane bila da se svi sporovi rješavaju arbitražom, a ne pred redovnim sudovima u BiH, kako to tužitelj neosnovano ističe u žalbi.

Sud je cijenio i sve ostale žalbene navode tužitelja, ali ih nije posebno obrazlagao, s obzirom da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovoga suda shodno članu 231.ZPP-a.

S tim u vezi, ovaj sud je ocijenio da su žalbeni navodi neosnovani, pa kako nije našao ni da postoje razlozi na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, to je primjenom člana 235. stav 1. tačka 2. ZPP-a žalbu odbio kao neosnovanu i prvostepeno rješenje potvrdio.

**Predsjednik vijeća
Sudija
Nasiha Feto**